

[Arne Melchior]

partis hovedledelse har stået på denne talerstol og betegnet flygtninge af anden hudfarve etc. som »gift« i modsætning til det rene, danske folk. Jeg har ikke sagt, at det er hr. Knud Lind, der har sagt det. Jeg har udtrykkelig sagt, at det er et livsvarigt medlem af hr. Knud Linds partis øverste ledelse, som har stået på denne talerstol og sagt det. Og jeg har forleden dag – og jeg skal gerne gentage det – sagt, at dette er renlivet, modbydelig racisme.

Det er klart, at når hr. Knud Lind påtager sig defensorat og ordførerskaber i denne slags sager, så belaster det også ham, selv om han ikke har udtalt det, og selv om han formentlig tager afstand fra det.

Men det er altså det, vi er oppe imod, og det er i det mindste dejligt, at et helt enigt Folketing, hver eneste gang de ting kommer op, tager afstand fra det. Det er en total misforståelse, når Fremskridtspartiet tror, at den store masse i befolkningen kunne være så enig med dem. Det kommer ganske an på, hvordan man spørger i disse Gallupundersøgelser. Jeg regner det danske folk for langt mere sundt, end hr. Knud Lind anser det for at være.

Glønborg (KRF):

Til den formelle betækningsformulering »intet at bemærke« vil Kristeligt Folkeparti gerne føje et hjertevarmt mundtligt »vel udført arbejde«.

Beretningen bekræfter for os, at ombudsmandsinstitutionen er en særdeles gavnlige ordning for demokratiet. Med den rystende mangel på forståelse af demokratiets inderste væsen, som Fremskridtspartiet demonstrerer, kan man heller ikke forvente, at de kan forstå ombudsmandens arbejde. Fremskridtspartiets usaglige og uværdige kritik fortjente kun at blive forbigået i tavshed og foragt.

Beretningen bekræfter efter Kristeligt Folkepartis opfattelse også, at Folketinget har valgt en i alle måder kvalificeret og troværdig person til at beklæde dette vigtige embede.

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt sige til hr. Arne Melchior, at det nye for mig, når jeg ser betækningsbidraget, er, at den tidligere justitsminister, hr. Ninn-Hansen, som medlem af den konservative folketingsgruppe har tiltrådt en beretning som denne. Efter det, jeg har set af udtalelser i pres-

sen, er det bestemt ikke mit indtryk, at den tidligere justitsminister, hr. Ninn-Hansen, tiltrådte det, der kom fra ombudsmandens side. Men det kan være, at hr. Ninn-Hansen her fra talerstolen kan tilkendegive, om han er enig med ombudsmanden i de synspunkter, der er fremkommet her i beretningen.

Så vil jeg sige noget om ombudsmandens manglende evne eller vilje til at erklære sig inhabil i de sager, der vedrører et område, hvor ombudsmanden har haft en særlig interesse tidligere, og hvor man med rette i befolkningen kunne nære tvivl, om det nu også var det rigtige, at ombudsmanden behandlede disse udlændingesager, og det uanset om der er nogen, der har sendt klagerne ind, eller det er sager, man tager op af egen drift. Det er nu så som så med de sager, må jeg nok sige.

Det, man også skal se på her, er, at der står i bekendtgørelsen af lov om Folketingets Ombudsmand, § 2: »Ombudsmanden, som ikke må være medlem af Folketinget, . . .«. Det er altså et krav, at pågældende ikke må være medlem af Folketinget. Men hvad man ikke rigtig går ind på, er, at når man ansætter en ombudsmand, så vil der naturligvis være en hel del sager – som dem her – hvor han må erklære sig inhabil. Derfor burde man allerede ved ansættelsen have taget højde for, om det nu også var rigtigt, at det var den pågældende, der blev ombudsmand.

I pressen har jeg for nylig bemærket en anden sag, hvor ombudsmanden erklærede sig inhabil. Jeg tror, det var noget om universitetet og konsistoriet, hvor ombudsmanden havde været medlem. Men det var så ligegyldigt i forhold til disse meget prekære udlændingesager, hvor ombudsmanden ikke erklærer sig inhabil, og det er dér, jeg føler, at det er meget uheldigt.

Denne beretning bærer bestemt præg af – uden at man i øvrigt i ret mange tilfælde kan øve kritik imod hverken Justitsministeriet eller de andre – at ombudsmanden har denne helt, helt særlige interesse. Det viser antallet af sager. Det kunne jo så være klager, der var indkommet, men det gør det ikke bedre med inhabiliteten.

Det burde ombudsmanden have forstået, og når man derfor kommer og siger, der er nogle hvide pletter på landkortet, hvor der ikke er nogen, der klager, så er det, jeg siger, at det jo bl.a. kunne være, fordi man vidste, hvad ombuds-